

Ved at indrette Lejligheder efter begge Principper opnaas det, at der kan indhøstes Erfaring med Hensyn til, hvilket af Systemerne der fremtidig eventuelt bør foretrækkes.

I alle Boligerne tænkes installeret Centralvarme, elektrisk Belysning, W. C., koldt og varmt Vand over Køkkenvasken samt Gas i hver Lejlighed. Der indrettes endvidere i den 5te Bygning i Kælderetagen et Udleveringslokale med tilhørende Rum til Udlevering af Mad til saadanne Personer, som ønsker at købe Mad fra De gamles By's Køkken.

Med Hensyn til Lejeafgifternes Størrelse for de nye Boliger er det oplyst, at Københavns Kommune i Betragtning af, at Formaalet med Foretagendet er, at Aldersrentenydere skal opnaa billige Boliger, vil anse en maanedlig Lejeafgift paa 28 Kr. og 34 Kr. inklusive Varme henholdsvis for 1 Værelse + Alkove og 1 Værelse + Kammer for passende. De førstnævnte Lejligheder er beregnet for enlige Personer, de sidstnævnte for Ægtepar.

Udvalget er af den Opfattelse, at det maa være en Forudsætning for Ordningen, at Lejen sættes *lavt*, saa at Formaalet, at de paagældende faar billige Boliger, opnaas, men at Lejen paa den anden Side dog *ikke* sættes *for lavt*, saa at Driftsunderskuddet paa den enkelte Ejendom derved bliver saa stort, at der ikke inden for det Beløb, der efter Forslaget er til Raadighed, bliver tilstrækkelige Midler tilbage til at dække yderligere Behov af Boliger.

Ud fra disse Synspunkter har man foreslaaet, at Bestemmelsen begrænses til at gælde Aldersrentenydere, der i økonomisk eller anden Henseende er vanskeligt stillede. Det har da heller ikke været Udvalgets Mening med Forslaget, at der skulde være Mulighed for at naa til et saa stort Antal Boliger for Aldersrentenydere, at samtlige Rentenydere i Kommuner af nogenlunde Størrelse kan faa Del i dem. Noget saadant kan heller ikke anses for at være paakrævet allerede af den Grund, at mange Aldersrentenydere lever under saadanne Forhold, at de ikke ønsker at gøre Forandring, eller fordi de er saaledes situeret i økonomisk Henseende, at de er i Stand til at betale den paa Egnen normale Husleje. Der findes imidlertid adskillige gamle Rentenydere, som opfylder Betingelsen for at blive optaget i et Alderdomshjem, men som til Trods herfor hellere vil bo i selvstændig Lejlighed, naar de kan faa en saadan til rimelig Pris.

Udvalget anser det for rimeligt og naturligt, at Kommunen *forlods* udover den Del (Syvendedelen), Kommunen selv kommer til at bære som Aldersrenteudgift efter § 65, bærer en vis mindre Del af Driftsunderskuddet ved de nævnte Foretagender. Man vil rent skønsmæssigt anse det for passende, at den Del, Kommunen *forlods* skal bære, sættes til $\frac{1}{5}$.

Udvalget mener derhos at maatte foreslaa, at der med Hensyn til de resterende $\frac{4}{5}$, der herefter kan opføres som Aldersrenteudgift, sættes en Grænse, der sikrer, at Huslejen for de paagældende Aldersrentenydere ikke bliver urimelig lav. Udvalget foreslaar derfor, at det Beløb, der kan opføres som Aldersrenteudgift, begrænses til 3 pCt. af de paagældende Foretagenders samlede Ejendomsskyldværdi eksklusive Grundskyldværdien.

Under Overvejelserne om, hvor stor en Procent af Ejendomsskyldværdien, det vil være naturligt som Maksimum at tillade Kommunerne at opføre som Aldersrenteudgift, er man kommet ind paa den Betragtning, at det vil være rimeligt at give en Fordel til de Kommuner, der foretager større Afskrivninger paa Bygningerne end de normale.

Man har her haft det Hensyn for Øje, at det er af største Betydning til Lettelse af den fremtidige Byrde ved Betaling af de stadig stigende Aldersrenter, at der i god Tid opsamles Fonds til dette Formaal. Den bedste Form, saadanne Fonds kunde have, er netop fast Ejendom, idet man i saa Fald er ganske fri for den Risiko, der hænger sammen med Prisiniveauets Forandringer, en Risiko, der ikke kan undgaas, saafremt Fonden blev anbragt i Obligationer, som Sparekasseindskud eller lignende.

Under Hensyn hertil har man foreslaaet, at den ovenfor omhandlede Grænse af 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien vil kunne overskrides med et Beløb, der svarer til $\frac{2}{3}$ af det Beløb, hvormed den aarlige Afskrivning overstiger gennemsnitlig $1\frac{1}{2}$ pCt. af Ejendomsskyldværdien. Dog mener man, at Udgifter til en *ekstraordinær* stor Afskrivning maa holdes uden for Tilskudsordningen, og det er derfor foreslaaet, at kun Udgifter til Afskrivninger inden for gennemsnitlig 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien kan medtages ved Anmeldelse til Refusion.

Det skal tilføjes, at man af Hensyn til det ønskelige i, at Tilskudenes Størrelse bliver saa ensartede som muligt fra Aar til Aar, har valgt at lade Udgifterne til Renter og Afskrivninger beregne som et fast uforandret Beløb i Lighed med de almindeligt anvendte Regler for Kreditforeningslaan, hvorved Udgiften til Renter vil udgøre et med Aarene faldende Beløb og Udgiften til Afskrivninger et tilsvarende stigende Beløb.